Lietas Nr. A420243715
Lietas arhīva Nr. A42-00482-16/4

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**
Rīgā 2016.gada 26.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Līga Biksiniece-Martinova,

piedaloties pieteicējai /pers. A/ un pieteicējas pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par pienākuma uzlikšanu Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijai izdot labvēlīgu administratīvo aktu un atlīdzināt mantiskos zaudējumus.

**A p r a k s t o š ā**

[1] Ar Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas (turpmāk – Komisija) Rīgas apvienotās nodaļas 2015.gada 17.aprīļa lēmumu Nr.30-2015-6592 /pers. A/ (turpmāk – pieteicēja) noteikta 3. invaliditātes grupa un darbspēju zaudējums 25% apmērā.
Pieteicēja lēmumu apstrīdējusi Komisijas Lēmumu apstrīdēšanas un kontroles nodaļā.

[2] Ar Komisijas Lēmumu apstrīdēšanas un kontroles nodaļas 2015.gada 4.jūnija lēmumu Nr.12-2015-469 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Komisijas Rīgas apvienotās nodaļas 2015.gada 17.aprīļa lēmums Nr.30-2015-6592. Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.
[2.1] Pieteicēja slimo ar arodizcelsmes abu roku karpālā kanāla sindromu, labā elkoņa ilgstošs iekaisums, kreisā delnas kaula nerva ilgstošs iekaisums, mugurkaula (kaka, jostas krustu daļas) saslimšana ar pavadošām sāpēm. Ir mainījusi darba veidu uz vieglāku.
[2.2] Pēdējo gadu laikā arodsaslimšana nav izraisījusi ilgstošu darbnespēju. Arodslimības izraisīti fizisko un darbspēju traucējumi ir mērenas pakāpes.
[2.3] Pieteicējai ir mērenas pakāpes funkcionēšanas ierobežojums.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteikums par pienākuma uzlikšanu Komisijai izdot labvēlīgu administratīvo aktu un atlīdzināt mantiskos zaudējumus. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.
[3.1] Ar Komisijas 2013.gada 13.maija lēmumu Nr.30-2013-8116 pieteicējai konstatēts darbspēju zaudējums 40% apmērā un noteikta trešā invaliditātes grupa. Pieteicējai konstatēti mēreni izteikti funkcionēšanas ierobežojumi.
[3.2] 2015.gada 15.aprīlī un 2.jūnijā atkārtoti veiktajās ekspertīzēs pieteicējai tāpat konstatēti mēreni funkcionālie traucējumi. Pieteicējai noteiktā diagnoze kopš 2013.gada praktiski nav mainījusies.
[3.3] Ir pārkāpts vienlīdzības princips, jo pastāvot vieniem un tiem pašiem apstākļiem Komisija ir pieņēmusi divus dažādus lēmumus. 2013.gada 13.maija lēmumā Nr.30-2013-8116 konstatēts darbspēju zudums 40% apmērā, bet 2015.gada 17.aprīļa lēmumā Nr.30-2015-6592 un 2015.gada 4.jūnija lēmumā Nr.12-2015-469 pie tādas pašas diagnozes, konstatēts darbspēju zudums 25% apmērā.
[3.4] Ir pārkāpts Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punkts. Lēmuma pamatojumā nav ietverta atbilde uz jautājumu, kāpēc pie vienas un tās pašas medicīniskās diagnozes ir noteikts atšķirīgs darbspēju zaudējums procentos. Pamatojums ir neskaidrs un pretrunīgs, no tā nav saprotams un izsecināms rezultāts. Tāpat nav pamatots, kā rezultātu ietekmē fakts, ka pēdējo gadu laikā arodslimība nav izraisījusi ilgstošu darbnespēju.
[3.5] Lēmumu ir parakstījis Komisijas Lēmumu apstrīdēšanas un kontroles nodaļas vadītājs, lai gan Invaliditātes likuma 9.pantā noteikts, ka Komisijas amatpersonu izdotos administratīvos aktus vai faktisko rīcību var apstrīdēt Komisijas vadītājam.
[3.6] Komisija ir pieļāvusi būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas var ietekmēt Lēmuma saturu.

[4] Komisija paskaidrojumā uzskata pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu, balstoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem. Papildus norādīts, ka, izvērtējot pieteicējas slimības norisi un funkcionēšanas traucējumus 2013.- 2015.gadā, konstatēts, ka slimība noris bez paasinājumiem, kliente profilaktiski saņēma rehabilitācijas kursus 3 reizes ambulatori, kas atļauj viņai strādāt 40 vai 60 stundas nedēļā. Pieteicēja ir mainījusi darbu uz vieglāku, savam veselības stāvoklim atbilstošu. Pieteicējai iepriekšējā laika periodā ne reizi nav bijusi darba nespējas lapa, bet funkcionālie traucējumi uz ekspertīzes veikšanas brīdi bija mēreni, kas atbilst trešajai invaliditātes grupai un darbspēju zaudējumam 25% apmērā.

[5] Pieteicēja tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, balstoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Papildus norādīja, ka nepārtraukti lieto medikamentus, bet veselības stāvoklis nav uzlabojies, tas tikai pasliktinās.
Komisijas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies neattaisnoti.

**M o t ī v u d a ļ**

[6] Ar Lēmumu pieteicējai saistībā ar arodslimību noteikta 3. invaliditātes grupa un darbspēju zaudējums 25% apmērā. Pieteicēja uzskata, ka viņai nosakāms darbspēju zaudējums 40% apmērā, kā tas bijis iepriekš.
Tādējādi izskatāmajā lietā ir strīds par to, kādā apmērā ir nosakāms pieteicējas darbspēju zaudējums procentos arodslimības dēļ. Lietā izlemjams, vai ir tiesisks pamats uzlikt par pienākumu Valsts komisijai izdot pieteicējai labvēlīgāku administratīvo aktu, nosakot viņas darbspēju zaudējumu 40%

apmērā.

[7] Saskaņā ar Invaliditātes likuma 1. panta 2. punktu darbspēju zaudējums ir darbspējīgā vecumā funkcionēšanas ierobežojuma rezultātā zaudētas vai ierobežotas vispārējās spējas strādāt.

Darbspēju zaudējuma procentuālā apmēra noteikšana ir nepieciešama, lai persona varētu pretendēt uz atlīdzību par darbspēju zaudējumu saskaņā ar likumu „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām". Līdz ar to Invaliditātes likums un tam pakārtotie Ministru kabineta noteikumi ir tulkojami kopsakarā ar tiesību normām, kas sistēmiski ar tiem ir saistītas.

Saskaņā ar likuma „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām" 1. panta 5. punktu arodslimības ir atsevišķām darbinieku kategorijām raksturīgas slimības, kuru cēlonis ir darba vides fizikālie, ķīmiskie, higiēniskie, bioloģiskie un psiholoģiskie faktori. Savukārt 1. panta 7. punkts noteic, ka darbspēju zaudējums ir pārejošs vai nepārejošs, ar vecuma pārmaiņām nesaistīts fizisko vai psihisko spēju ierobežojums, kuru izraisījis nelaimes gadījums darbā, ceļā uz darbu vai no darba, atrodoties darba devēja valdījumā esošā transportlīdzeklī, vai arodslimība un kurš apgrūtina personas integrāciju sabiedrībā, pilnīgi atņem vai daļēji ierobežo tās spēju strādāt un sevi apkopt.

No Ministru kabineta 2014. gada 23. decembra noteikumu Nr. 805 "Noteikumi par prognozējamas invaliditātes, invaliditātes un darbspēju zaudējuma noteikšanas kritērijiem, termiņiem un kārtību" (turpmāk – Noteikumi Nr.805) 17.punkta izriet, ka, veicot invaliditātes vai darbspēju ekspertīzi sakarā ar arodslimību, ārsts eksperts izvērtē iesniegtos dokumentus, novērtē personas veselības traucējumus un to smagumu, kā arī personas funkcionālās spējas un to ierobežojumu atbilstoši šo noteikumu 6. pielikumā minētajiem kritērijiem un ieraksta personas veselības un funkcionālo spēju novērtējumu un secinājumus ekspertīzes aktā informācijas sistēmā.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.805 18.4.punktu, pamatojoties uz minēto ekspertīzes aktu, komisijas amatpersona pieņem lēmumu un nosaka personām invaliditātes grupu un/vai darbspēju zaudējumu procentos saskaņā ar šo noteikumu 6. pielikumā minētajiem kritērijiem, ja ekspertīze veikta sakarā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību.

Tādējādi priekšnoteikums darbspēju zaudējuma procentuālā apmēra noteikšanai ir personai konstatēta arodslimība un tās funkcionēšanas ierobežojuma pakāpes atbilstība Noteikumu Nr. 805 6. pielikumā ietvertajiem kritērijiem.

[8] No lēmuma, 2015.gada 4.jūnija ekspertīzes akta un no 2015.gada 30.marta ārstu komisijas atzinuma Nr.1001 izriet, ka pieteicējai par arodslimībām ir atzītas turpmāk minētās diagnozes – abpusējs karpālā kanāla sindroms II-III pakāpe. N.ulnaris sin. Segmentāra demielinizācija kubitālā kanālā aiz mediālā epikondiļa. Labā elkoņa mediāls epikondilīts. [..] abpusēja hroniska recid. C6-C7 abpusēju radikulopātija - sakarā ar muguras-kakla daļas deform, Spondioloze, spondilartroze, C5-C6 disku protrūzija. Abpusēja hroniska recidivējoša L5-S1 radikulopātija - sakarā ar mugurkaula jostas daļas deform., spondiloatrozi, L4-L5, L5- S1 disku protrūzijām (*lietas 8.-11.lapa*).

Pieteicējai konstatēti mēreni funkcionālie traucējumi, atbilstoši Noteikumu Nr.805 6.pielikuma 7.2.1., 14.1.2. un 15.21.2. punktam. Šādi traucējumi atbilst darbspēju zaudējumam no 25 līdz 59%. Pieteicējai ir noteikts zaudējums 25% apmērā, kas ir minimālā robeža pie mēreni funkcionāliem traucējumiem.

[9] Lai konstatētu noteiktā darbspēju zaudējuma apmēra pamatotību, ir būtiski analizēt attiecībā uz pieteicēju iepriekš pieņemtos lēmumus.

[9.1] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējai pēc ilgstošas slimības paasinājuma no 2011.gada 16.novembra pirmreizēji 2012.gada 13.novembrī noteikta 3. invaliditātes grupa ar cēloni – slimība.

[9.2] 2013.gada 13.maijā pieteicējai atkārtoti tika veikta ekspertīze sakarā ar iesniegto Aroda un radiācijas medicīnas centra ārstu komisijas arodslimībās 2013.gada 10.aprīļa atzinumu, kurā kā Nr. 991 kā arodsaslimšana tika atzītas sekojošas arodslimības: abpusējs karpālā kanāla sindroms II-III pak., spondiloze, spondiloartroze kakla un jostas daļā ar hroniski recidivējošām C6, C7un L5, S1 radikulopātijām, labā elkoņa mediāls epikondilīts, N.ulnaris sin neiropātija kubitālā kanālā aiz mediālā epikondiļa. Pieteicējai tika noteikts darba spējas zaudējums 60% apmērā (*lietas 16.lapa*).

2013.gada 13.maijā pieteicējai tika noteikta 3.invaliditātes grupa, darbspējas zaudējums 40% apmērā aroda slimību dēļ līdz 2015.gada 12.maijam. Atbilstoši Atzinuma diagnozēm veikta Datortomografija (DT) jostas skriemeļiem (2011.14.XII) deformējoša spondiloze, spondiloartroze jostas daļā ar klīniski nozīmīgām VL4-5, L5-S1 disku protrūzijām. datortomografija (DT) kakla daļai - def. spondiloze, spondiloartroze. Klīniski nozīmīgām vC5- C6 diska protrūzija (*lietas 14.lapa*).

[9.3] Ar 2015.gada 30.marta VSIA „P.Stradiņa klīniskā universitātes slimnīca" Aroda un radiācijas medicīnas centra ārstu komisijas arodslimībās Atzinumu Nr. 1001 atkārtoti ir atzītas arodslimības: Abpusējs karpālā kanāla sindroms II-III pak. N.ulnaris sin segmentāra demielinizācija kubitālā kanālā aiz mediālā epikondiļa. Labā elkoņa mediā epikondilīts. Cervikokranialģija un abpusējas hroniska recidivējoša C6, C7 radikulopātija sakarā ar mugurkaula kakla daļas spondilozi, spondiloartrozi, C5-6 diskuaprotrūziju. Abpusēja hroniska recidivējošas C6, C7 radikulopātijas sakarā ar mugurkaula kakla daļas spondilozi, spondiloartrozi, kakla C5-C6diska protrūziju. Abpusēja hroniska recidivējoša L5, S1 radikulopātija - sakarā ar mugurkaula jostas daļas spondilozi, spondiloartrozi, L4-5, L5-S1 disku protrūzijām (*lietas 11.lapa*).

[9.4] 2015.gada 14.aprīļa nosūtījuma uz Valsts komisiju veidlapā norādīts, ka ambulatori paciente saņēmusi medikamentozu un fizikālu terapiju. Sāpju sindroms un kustību funkciju traucējumi bez tendences samazināties. Objektīvais stāvoklis: T? 124/85, -74/min. Plaušas vezikulāra elpošana. Pacientei ir mēreni izteikti kustību funkciju un aktivitāšu ierobežojumi (*lietas 22.lapa*). 2015.gada 27.maija izrakstā no ārstes /pers. G/ ambulatora kartes uzradīts, ka kliente no 2013.gada saņēma 3 reizes ambulatori rehabilitāciju paasinājuma periodā 2013.g. novembrī un 2014.gada februārī – medikamentozu terapiju.

[9.5] 2015.gada 4.jūnija ekspertīzes aktā, veicot pieteicējas apskati Valsts komisijas Lēmumu apstrīdēšanas komisijā, tika konstatēts aroda etioloģijas abpusējs karpālā kanāla sindroms, spondiloze, spondiloartroze kakla un jostas daļā ar hroniski recidivējošām C6, C7un L5, S1 radikulopātijām, labā elkoņa mediāls epikondilīts, N.ulnaris sin neiropātija. Funkcionēšanas traucējumi vērtējami kā mēreni, kas mēreni ierobežo darbspējas un fiziskas aktivitātes, ikdienas aktivitāšu veiktspēju un integrāciju sabiedrībā, kas atbilst mērenai invaliditātei, darbspējas zaudējumam 25% apmērā (*lietas 21.lapa*).

[10] Salīdzinot 2013.gada 13.maija ārstu komisijas lēmumu Nr.30-2013-8116 un pārsūdzēto 2015.gada Lēmumu, tiesa secina, ka abos šajos dokumentos diagnozes ir praktiski identiskas, kā arī funkcionālie traucējumi novērtēti kā mēreni. Novērtējot 2013.gada un 2015.gada ekspertīzes atzinumu, ir redzams, ka faktiskie apstākļi pēc šiem atzinumiem ir ļoti līdzīgi, pieteicējai noteiktā diagnoze un nav mainījusies, taču darbspēju zudums noteikts atšķirīgi, attiecīgi 40% un 25%.

[11] Vienlīdzības princips pieprasa, lai vienādos faktiskajos un tiesiskajos apstākļos iestāde un tiesa pieņemtu vienādus lēmumus (*Administratīvā procesa likuma 6.pants, Latvijas Republikas Satversmes 91.pants*). Vienlīdzības principu piemēro trijos soļos. Vispirms tiek salīdzinātas situācijas, lai

konstatētu, vai tās ir vienādas vai dažādas. Tad tiek konstatēts, vai attieksme ir vai nav atšķirīga. Ja tā ir atšķirīga, tad izvērtē, vai atšķirīgā attieksme ir attaisnojama (*sk.:Briede J., Levits E. 6.panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Briede J. (Zin. red.) Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 128.–134.lpp.).*

[11.1] Tiesa konstatē, ka 2013.gadā, pieņemot lēmumu par arodslimību un darba nespējas zaudējumu 40% apmērā, Valsts komisija vadījās pēc medicīniskiem kritērijiem invaliditātes noteikšanai, kas bija ietverti Ministru kabineta 2010.gada 28.decembra noteikumu Nr.1209 „Noteikumi par prognozējamas invaliditātes, invaliditātes un darbspēju zaudējuma noteikšanas kritērijiem, termiņiem un kārtību" 3.pielikumā. Šajā laikā pieteicējai konstatēti mēreni, izteikti funkcionēšanas ierobežojumi un darbspēju zaudējums procentos noteikts, pamatojoties uz MK noteikumu Nr.1209 3.pielikuma 14.1.2. un, 15.21.2.punktu.

Tiesa secina, ka Noteikumu Nr.805 6.pielikuma 7.2.1., 14.1.2. un 15.21.2. punkts, uz kuriem balstīts Lēmums, ir identiski iepriekšējo MK noteikumu Nr.1209 3.pielikuma 14.1.2. un 15.21.2.punktam.

Tādējādi atšķirīgam novērtējumam par pamatu nav atšķirīgs tiesiskais regulējums.

[11.2] Pieteicēja tiesas sēdē norāda, ka viņas stāvoklis kopš 2013.gada nav uzlabojies, sāp rokas, mugura, ir pastāvīgas galvassāpes, jo ir deformējies mugurkauls, kas spiež uz nerviem. Minētais izriet arī no nosūtījuma (sk. [9.4] punktu).

No tiesai iesniegtajiem medicīnas dokumentiem ir redzams, ka pieteicējas veselības stāvoklis šobrīd nav būtiski uzlabojies, un tas izriet arī no Valsts komisijas 2015.gada 4.jūnija ekspertīzes akta, kurā ir norādīts, ka pieteicējai pirmreizēji atzīta saslimšana 2013.gadā, kad noteikta trešā invaliditātes grupa ar darba spēju zaudējumu 60% apmērā. 2015.gada martā ir atzīta arodslimība un diagnoze ir identiska iepriekšējai. Arodslimība noris bez paasinājumiem, bet uzlabošanos neatzīmē. Tāpat ekspertīzes aktā ir norādīts, ka pieteicēja ir saņēmusi rehabilitācijas ārstēšanu, fizioterapiju, masāžu, medikamentozu terapiju un arī cita veida ārstēšanu, taču nav izsecināms, ka veselības stāvoklis būti uzlabojies.

[11.3] Tiesas ieskatā ne Lēmumā, ne ekspertīzes aktā nav ietverta argumentēta atbilde uz jautājumu, kāpēc pie vienas un tās pašas medicīniskās diagnozes ir noteikts atšķirīgs darbspēju zaudējums procentos.

Lēmumā ietvertais pamatojums ir neskaidrs, no tā nav izsecināms, kā ir iegūts tāds rezultāts. Kā galvenais arguments Lēmumā minēts apstāklis, ka pieteicēja nav izmantojusi darba nespējas lapas. Pieteicēja tiesas sēdē norādīja, ka viņas darba grafiks ir tāds, ka viņa strādā vienu nedēļu un otra nedēļa ir brīva, kuras laikā viņa atpūšas, ārstējas un iziet rehabilitāciju, tādēļ nav bijusi objektīva vajadzība ņemt darbnespējas lapas. Turklāt pieteicēja nepārtraukti, arī darba laikā lieto pretsāpju medikamentus. Tāpat ir norādīts, ka pieteicēja ir mainījusi darba veidu uz vieglāku, kas liecina, ka darbspēju zaudējums neļauj pieteicējai strādāt iepriekšējo darbu. Tiesas ieskatā iestādes minētie apstākļi objektīvi nenorāda uz darbaspēju palielināšanos, salīdzinot ar iepriekšējo periodu.

Lietā noskaidrots, ka pieteicēja regulāri apmeklē ārstu un pilda ārsta norādījumus, bet būtiski uzlabojumi nav sasniegti, līdz ar to nav saprotams pamatojums, kāpēc Valsts komisija uzskata, ka veselības stāvoklis ir tik tālu uzlabojies, lai pie identiskas diagnozes noteiktu darba spējas zaudējumu tikai 25% apmērā, kas ir gandrīz uz pusi mazāks, kā bija iepriekš.

[12] Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punkts noteic, ka rakstveida administratīvajā aktā ir jāietver tā pamatojums, it sevišķi ietverot lietderības apsvērumus. Viena no būtiskākajām pamatojuma funkcijām ir panākt, ka administratīvais akts tiek akceptēts, jo ar pamatojuma palīdzību dalībnieks tiek pārliecināts par administratīvā akta pareizību. Tāpēc pamatojumam jāietver atbildes uz būtiskajiem dalībnieku izteiktajiem jautājumiem vai iebildumiem. Turklāt administratīvajā aktā ir jāpamato tas, kas bez pamatojuma nav zināms vai saprotams. Tālab iestādei jāpielāgojas vidēji izglītota adresāta izpratnes līmenim *(sk. Briede J., 67. panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 653., 655. lpp.).*

Kā redzams no pārsūdzētā Lēmuma pamatojuma, tas ir neskaidrs un no pamatojuma nav saprotams tā rezultāts. Turklāt tas nav saprotams nedz tiesai, kas veic kontroli pār administratīvā akta tiesiskumu, nedz arī pieteicējai kā administratīvā akta adresātam.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka Valsts komisija, izdodot Lēmumu, ir pieļāvusi gan vienlīdzības principa, gan administratīvā akta pamatojuma pārkāpumu, kas ir būtiski un var ietekmēt pārsūdzētā Lēmuma saturu.

Tiesa uzskata, ka pastāvot vieniem un tiem pašiem apstākļiem, Valsts komisijai, pieņemot Lēmumu bija pamats noteikt pieteicējai darbspēju zaudējumu 40% apmērā.

Līdz ar to pieteicējas pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu ir pamatots un apmierināms.

[13] Pieteicēja ir lūgusi atlīdzināt viņai mantiskos zaudējumus par juridisko palīdzību, kas viņai radušies saistībā ar pieteikuma sagatavošanu un pārstāvību tiesas sēdē kopā 175 *euro* apmērā.

[13.1] Administratīvā procesa likuma 92.pants paredz, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Atlīdzināšanas likums) 7.panta trešā daļa noteic, ka mantiskais zaudējums ir arī zaudējums, kas saistīts ar administratīvā akta atcelšanu, iestādes faktiskās rīcības novēršanu vai tās seku likvidēšanu, zaudējuma samazināšanu vai likvidēšanu. Mantiskais zaudējums aptver arī izmaksas, kas saistītas ar juridisko palīdzību. Tātad izdevumi par juridisko palīdzību ir atzīstami par mantiskiem zaudējumiem.

[13.2] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējai ir noslēgts pilnvarojuma līgums ar SIA "Subvento" par viņas interešu pārstāvību un izskatāmās administratīvās lietas vešanu (*lietas 22.lapa*). Tiesai ir iesniegta SIA "Subvento" izrakstīta 2015.gada 7.jūlija kvīts par pieteikuma administratīvajai tiesai sagatavošanu 75,00 *euro* apmērā un 2015.gada 15.decembra rēķins par pārstāvību tiesas sēdē (2 stundas, ietverot sagatavošanos) 100,00 *euro* apmērā.

[13.3] Ministru kabineta 2011.gada 8.novembra noteikumu Nr.859 „Noteikumi par privātpersonai atlīdzināmo juridiskās palīdzības izmaksu maksimālo apmēru" (turpmāk – Noteikumi Nr.859) nosaka ar juridisko palīdzību saistīto izmaksu (turpmāk − izmaksas) maksimālo apmēru, ko atlīdzina privātpersonai, ja valsts pārvaldes iestādes rīcības dēļ privātpersonai tika nodarīts mantiskais zaudējums vai personisks kaitējums.

Tādējādi, nosakot pieteicējai atlīdzināmo mantiskā zaudējuma apmēru, ir jāpiemēro Noteikumu Nr.859 3.punktā noteiktās takses.

[13.4] Noteikumu Nr.859 3.2.punkts paredz, ka par pieteikuma sastādīšanu valsts atlīdzina izmaksas vienai personai – 32,01 *euro* apmērā, savukārt 3.7.punkts par pārstāvību tiesas sēdē paredz segt izmaksas 28,46 *euro* stundā.

Tātad par pieteikuma sagatavošana tiesai pieteicējai ir nosakāms atlīdzinājums 32,01 *euro* apmērā, bet par pārstāvību tiesā atlīdzināmi 56,92 *euro* (28,46 *euro* x 2 stundas).

[13.5] Tātad kopā pieteicējai ir nosakāms atlīdzinājums par mantiskajiem zaudējumiem 88,93 *euro*.

[14] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Pieteicēja par pieteikuma iesniegšanu tiesā ir samaksājusi valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā *(lietas 7.lapa)*. Ņemot vērā, ka pieteikums tiek daļēji apmierināts, no Latvijas Republikas par labu pieteicējai piespriežama samaksātā valsts nodeva.

**R e z o l u t ī v ā**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

**n o s p r i e d a**

**apmierināt daļēji** /pers. A/ pieteikumu.

**Uzlikt** par pienākumu Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijai izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru noteikt /pers. A/ darbspēju zaudējumu 40% apmērā.

**Uzlikt** par pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt /pers. A/ mantiskos zaudējumus 88,93 *euro* apmērā.

Noraidīt pieteikumu par mantisko zaudējumu atlīdzinājumu pārējā daļā.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu /pers. A/ viņas samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Biksiniece-Martinova